

Šalys pagrindinėje byloje

Išieškotoja (ieškovė): Interplastics s.r.o.

Skolininkė (atsakovė): Letificio d.o.o.

Prejudiciniai klausimai

1. Ar tokia nacionalinės teisės nuostata, kaip antai *Ovršni zakon* (Įstatymas dėl priverstinio vykdymo; paskelbtas *Narodne novine* Nr. 112/12, 25/13, 93/14, 55/16 ir 73/17) 1 straipsnis, pagal kurį notarams suteikiami įgaliojimai remiantis autentišku dokumentu išduoti vykdomąjį raštą kaip vykdomąjį dokumentą ir pradėti priverstinį reikalavimų vykdymą negavus aiškaus skolininko, kuris yra Kroatijos Respublikoje įsteigtas juridinis asmuo, sutikimo, neprieštarauja Europos žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencijos 6 straipsnio 1 daliai ir SESV 18 straipsniui, atsižvelgiant į Teisingumo Teismo sprendimus bylose C-484/15 ir C-551/15?
2. Ar 2017 m. kovo 9 d. Teisingumo Teismo sprendimuose *Zulfikarpašić* (C-484/15, EU:C:2017:199) ir *Pula Parking* (C-551/15, EU:C:2017:193) pateiktas išaiškinimas gali būti taikomas pirmiau nurodytoje byloje Povrv-1614/2018 ir konkrečiau, ar Reglamentas Nr. 1215/2012 turi būti aiškinamas taip, kad Kroatijoje notarai, naudodamiesi jiems pagal nacionalinę teisę suteiktais įgaliojimais per priverstinio vykdymo procedūras, per kurias remiamasi „autentišku dokumentu“, kai skolininkai (atsakovai) yra kitose Europos Sąjungos valstybėse narėse įsteigti juridiniai asmenys, yra priskirtini prie sąvokos „teismas“, kaip ji suprantama pagal minėtą reglamentą?

2019 m. gegužės 2 d. Vrhovno sodišče Republike Slovenije (Slovėnija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje D. J./Radiotelevizija Slovenija

(Byla C-344/19)

(2019/C 263/35)

Proceso kalba: slovėnų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Vrhovno sodišče Republike Slovenije

Šalys pagrindinėje byloje

Kasatorius: D. J.

Kita kasacinio proceso šalis: Radiotelevizija Slovenija

Prejudiciniai klausimai

1. Ar Direktyvos 2003/88 (¹) 2 straipsnis turi būti aiškinamas taip: tokiais aplinkybėmis, kokios nagrinėjamos šioje byloje, darbo laiku turi būti laikomas nuolatinio pasiekiamumo laikotarpis, kai radijo ir televizijos transliavimo stoties darbuotojas savo laisvu laiku (kai fiziškai būti darbo vietoje nebūtina) privalo atsilipti į iškvietimą ir, jei reikia, per vieną valandą atvykti į darbo vietą?

2. Ar apibrėžiant nuolatinio pasiekiamumo pareigos pobūdį tokiomis aplinkybėmis, kokios nagrinėjamos šioje byloje, svarbu tai, kad darbuotojas gyvena ten, kur dirba (radijo ir televizijos transliavimo stotyje), įrengtame būste, nes dėl vietovės geografinių ypatumų neįmanoma (ar sunkiau) kasdien grįžti namo („į slėnį“)?
3. Ar į pirmus du klausimus reikėtų atsakyti kitaip, atsižvelgiant į tai, kad dėl vietovės geografinių ypatumų yra mažai laisvalaikio veiklos galimybių ir kad darbuotojo galimybės valdyti savo laisvalaikį ir rūpintis savo interesais yra labiau ribotos (negu būtų, jei jis gyventų namie)?

(¹) 2003 m. lapkričio 4 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2003/88/EB dėl tam tikrų darbo laiko organizavimo aspektų (OL L 299, 2003, p. 9; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 5 sk., 4 t., p. 381).

2019 m. gegužės 2 d. Bundesfinanzhof (Vokietija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Bundeszentralamt für Steuern/Y-GmbH

(Byla C-346/19)

(2019/C 263/36)

Proceso kalba: vokiečių

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Bundesfinanzhof

Šalys pagrindinėje byloje

Atsakovė ir kasatorė: Bundeszentralamt für Steuern

Pareiškėja ir kita kasacinio proceso šalis: Y-GmbH

Prejudiciniai klausimai

1. Ar 2008 m. vasario 12 d. Tarybos direktyvos 2008/9/EB (¹), nustatančios Direktyvoje 2006/112/EB (²) numatyto pridėtinės vertės mokesčio grąžinimo apmokestinamiesiems asmenims, kurie nėra įsisteigę PVM grąžinančioje valstybėje narėje, o yra įsisteigę kitoje valstybėje narėje, išsamias taisykles (toliau — Direktyva 2008/9/EB), 8 straipsnio 2 dalies d punktą, kuriame nustatyta, kad prašyme grąžinti PVM kiekvienos PVM grąžinančios valstybės narės ir kiekvienos sąskaitos faktūros atveju, be kita ko, turi būti nurodytas sąskaitos faktūros numeris, reikia aiškinti taip, kad taip pat pakanka nurodyti referencinį sąskaitos faktūros numerį, kuris yra pateiktas sąskaitos faktūros dokumente kaip papildomas identifikavimo kriterijus greta sąskaitos faktūros numerio?
2. Jeigu į šį klausimą būtų atsakyta neigiamai: ar prašymas grąžinti PVM, kuriame vietoj sąskaitos faktūros numerio yra nurodytas sąskaitos faktūros referencinis numeris, formaliai yra išsamus ir gali būti laikomas pateiktu per nustatytą terminą, kaip tai suprantama pagal Direktyvos 2008/9/EB 15 straipsnio 1 dalies antrą sakinį?
3. Ar atsakant į antrąjį klausimą reikia atsižvelgti į tai, kad apmokestinamasis asmuo, kuris nėra įsisteigęs PVM grąžinančioje valstybėje narėje, nuovokaus pareiškėjo požiūriu ir pagal įsisteigimo valstybės elektroninio portalo bei pagal PVM grąžinančios valstybės narės formos išvaizdą turėjo teisę daryti prielaidą, jog prašyme nurodytai sąskaitai faktūrai identifikuoti pakanka įrašyti kitą numerį nei sąskaitos faktūros numerį tam, kad toks prašymas būtų laikomas formaliai išsamiu ir pateiktu per nustatytą terminą?

(¹) OL L 44, 2008, p. 23.

(²) 2006 m. lapkričio 28 d. Tarybos direktyva 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos (OL L 347, 2006, p. 1).